

befordring af elever til undervisning uden for hjemstedskommunen (nr. 22) og statstilskud til skolebyggeri (nr. 26).

II. Forsøgmæssig indførelse af børnehaveklasser.

(Ændring nr. 28).

Efter den nugældende udformning af folkeskolelovens § 64 kan ministeriet ikke godkende forsøgsarbejde, som går ud på oprettelse af særlige klasser for børn under den alder ($6\frac{1}{2}$ år), i hvilken børnene efter lovens § 43, stk. 2, kan forlanges indskrevet i folkeskolen. Det må anses for ønskeligt, at der åbnes mulighed for et sådant forsøgsarbejde, således at der kan indvindes erfaringer for, hvorvidt børnehaveklasser bør indføres som en del af folkeskolen, og hvorledes arbejdet i sådanne klasser nærmere bør tilrettelægges og afgrænses. Ministeriet har som foran anført fra flere kommuner modtaget andragender om tilladelser til at oprette børnehaveklasser.

III. Afgangsprøver efter 8. hovedskoleklasse m. v.

(Ændringerne nr. 7 og 8).

Efter folkeskolelovens § 13, stk. 2, således som denne bestemmelse er affattet ved loven af 7. juni 1958, skal der for børn, der går ud af skolen ved undervisningspligtens ophør eller senere, udfærdiges afgangsbeviser, hvori der gives meddelelse om, hvilke fag undervisningen efter det 5. skoleår har omfattet, og om børnenes standpunkt i en række nærmere angivne fag. Denne meddelelse gives for hvert af fagene i ord og må tidligst i 8. hovedskoleklasse være baseret på særlige afgangsprøver i fagene. Der angives ingen gennemsnitskarakterer eller hovedkarakter. Foruden meddelelserne om elevernes standpunkt i de pågældende fag gives der i afgangsbeviserne en samlet udtalelse om deres arbejde, flid og opførsel i skolen. For elever, der vil søge optagelse i en realafdeling eller i l. gymnasieklasse ved en anden skole end deres hidtidige, skal der desuden gives en særlig udtalelse om, hvorvidt vedkommende elev efter skolens skøn vil kunne følge den ønskede fortsatte undervisning og gennemføre denne på normal tid.

For elever, der går ud af skolen efter at have fuldført undervisningen i realafdelingens ældste klasse, gælder de særlige regler i lovens § 22, hvorefter denne undervisning afsluttes med realeksamen. For elever, der har bestået denne eksamen, skal der efter lovens § 22, stk. 5, udstedes beviser herfor med angivelse af deres årskarakterer og deres karakterer i de enkelte fag ved eksamensprøverne. Det er herved forudsat, at der i eksamensbeviset

ikke angives gennemsnits- eller hovedkarakterer, men i modsætning til de afgangsbeviser, der efter § 13, stk. 2, udfærdiges på grundlag af særlige afgangsprøver i 8. hovedskoleklasse og 9. klasse, vil meddelelsen om resultatet i de enkelte prøver kunne angives ved anvendelse af talkarakterer.

Fra læseplansudvalget for folkeskolen har ministeriet modtaget indstilling om, at der skabes mulighed for anvendelse af talkarakterer i forbindelse med de særlige afgangsprøver i 8. hovedskoleklasse, 9. klasse, og — under forudsætning af indførelse af et 10. skoleår i tilslutning til 9. klasse — tillige i 10. klasse. Udvalget er énstemmigt gået ind for den opfattelse, at anvendelse af talkarakterer ved prøverne er en afgørende forudsætning for, at undervisningen i disse klasser kan nyde lige anseelse i erhvervslivet med den undervisning, der afsluttes med realeksamen, og at en ændring på dette punkt derfor er et nødvendigt led i bestræbelserne for at skabe lige muligheder for de elever, der forlader skolen efter den fortsatte undervisning i 8.-10. skoleår.

De foreslåede ændringer er udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.

Specielt med hensyn til den foreslåede ændring i § 13, stk. 2, (nr. 7) bemærkes, at det ikke hermed er hensigten at skabe mulighed for afholdelse af afgangsprøver for elever, der forlader skolen ved udgangen af 7. skoleår.

IV. Undervisning af syge og invaliderede børn.

(Ændringerne nr. 23 og 24).

Efter de nugældende bestemmelser i lovens § 51 påhviler det kommunerne at drage omsorg for, at alle undervisningspligtige børn, hvis forældre ønsker dem indskrevet i folkeskolen, kan få fyldestgørende undervisning. For så vidt et barn på grund af sygdom ikke kan deltage i den almindelige undervisning i skolen, må der indrettes særskilt undervisning for barnet, og skolefonden bidrager da med $\frac{1}{3}$ af de dertil medgående udgifter.

Et særligt forhold foreligger, når et barn, der underkastes langvarig behandling på et sygehus eller kuranstalt, skal have undervisning. I bemærkningerne til bestemmelserne i § 51 blev det ved lovforslagets forelæggelse i folketingssamlingen 1936-37 herom anført, at det „efter de almindelige regler kan påhvile den kommune, i hvilken sygehuset ligger, at foranstalte og bekoste denne særundervisning, selv om barnet er hjemmehørende i en anden kommune; i sådanne tilfælde synes det imidlertid rimeligt, at undervisningen bekostes af barnets hjemstedskommune“.